

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΙΑ ΖΩΓΡΑΦΙΑ

Πάνω στ' ἀντικρυνά χωριά πού ἀπλώνονται μέχρι
παιζουερά, ὁ Μαρτιάτικος ὁ γήγος παιχιδιάρης,
γιαὶ τῇ δουλειᾷ του ξενιτὰ τὸ νηὶ τὸ παλχικάρ,
καὶ μέσ στὴ βάρηκα τραγονδᾷ μεγακρινὸς φαρκαρῆ.

Ἢ ὦρες πιά ἡ πρωΐνι, περάσανε καὶ πάνε.
σὰν πούπουχα σκορτίσανε καὶ ἄσπρα συνεζάνε
κὶ ὅφω ἀπ' τὸν κόλπο, εἰς βαθιὰ, φαρὸβάρη, κυλάνε
κὶ ἀντίκρυ εἶναι ἀκρογναθὰ ξεπιδὸν τὰ κυμαλάνε.

Κατ' ἀπ' τῇ ἀργυρῇ ἐμῇ κάποιος κὶ γὴν ὀργάνη.
Εἶν' ἕνα γέρον πού προγγὰ τὰ βώδια μοναχός
καὶ κεῖ εἰς πλάγια τοῦ βουντοῦ, ὁ πρῦνος ποῦ φου-
[τρώνε,
Κάποιο κοπιάδ. μαρλητὰ τοῦ κονδανιστοῦ ἄχός...

Μιὰ χονδρερίδα πρᾶδινη εἰλὸν τοῖχο σαρφαγάνη,
γλυστρά με' μιὰ ἢ καίνια, εἰ πὰ' εἰς κινωάρια,

ἕνα πονηρὴν κἀνδρα καὶ τὸ φερόντων ἀγώνων
προσμένοντα τὸ ταῦρ τον ἀνιόβατο τὰ γυρία

Διὸ δρόμο τὸν ἄμαρτόν τε πᾶρα φορτωμένα
κηλῶν, καὶ ἰδρώνων λῶχα ἀσ' τὸ σπύ τὸ βάρος
καὶ ὁ νηὶ ὁσὺν τὸ ὄδυς καὶ χεῖρα μετωμένη
γυμνὸν τραγὸν ἀρχινᾷ γὰρ τὰ τοῖς δυνάμει

10/3/27

